

Schisisproject Arequipa Peru 2018

Eind oktober 2018 is het weer zo ver. We gaan voor de zevende keer naar Peru. Voor deze editie zijn naast het al jaren bestaande TOF - team, bestaand uit Reinier, Ilse, Jo en José nu Esther voor het eerst meegekomen. Ook Piet-Hein is als tweede chirurg mee. Hij heeft ondertussen zijn specialisatie kaakchirurg afgerond en komt opnieuw wat extra ervaring opdoen. Daarnaast zal hij bottransplantaties in de kaak gaan uitvoeren. Voor allerhande ondersteuning kunnen we deze keer rekenen op Karin.

De reis naar Peru verloopt niet helemaal soepel. Er is gedoe met tickets in Schiphol en bij aankomst in Lima kon één van de taxi's het hostel niet vinden en reed de meeste ongere gebieden van Lima in. De taxichauffeur vond het ook eng en daarom reed hij maar met gedoofde dimlichten. Vervolgens constateren we dat we niet allemaal dezelfde vervolgvlucht naar Arequipa hebben. Wij mochten even een tussenlanding in Cusco maken. Uiteindelijk 30 uur na vertrek zijn we op de plaats van bestemming. Na wat uitrusten gingen we met z'n allen naar het bekende stamcafé The Social Club aan de Plaza de Armas om te genieten van Pisco sour. Wat deze keer wel soepel liep was de douanecontrole, want die was er niet. Zo kunnen we ongemerkt vele kilo's disposables en materialen, die mede door stichting RADIO zijn bekostigt, invoeren.

Ouders en kinderen wachten bij de polikliniek

Dag 1 is de polikliniek. Er staan 85 patiënten aangemeld, wat veel meer is dan normaal. Het programma van de volgende twee weken raakt overvol en er komen nog meer spontane aanmeldingen binnen. We moeten toch een paar patiënten verwijzen naar een volgende kampanje. Er zijn nu 55 operaties gepland.

Ben zo aan de beurt en heb alvast een knuffel gescoord.

Om vijf uur zijn we klaar met de poli en gaan we de operatiekamer klaarmaken. In tegenstelling tot voorgaande jaren is het goed op orde en hoeven we niet allerlei spul bij elkaar te zoeken. Wel alvast onze disposables - twee volle koffers- uitgepakt.

Dag 2 is de eerste operatiedag en gelijk is het overwerken om al de geplande operaties door te laten gaan. Pas om 18:00 uur is de laatste operatie klaar en dan moeten we nog de zaalvisite doen. Pfff...Onze bioklok geeft aan dat het genoeg is en gaan vroeg slapen. De volgende morgen worden we vanzelf weer veel te vroeg wakker. De felle zon in de vroege verdrift alle vermoeidheid.

Het lastige infuus. Ilse houdt de kap. Jo en José slagen er uiteindelijk wel in.

Dag drie zijn er vele kleintjes voor lip en gehemelte sluiten. De eerste is 6 maand oud en weegt 8 kilo, moddervet. Ogenschijnlijk geen bloedvaten te zien en hij mist een arm en heeft meerdere aangeboren stricturen aan zijn benen. Het duurde dan ook even eer we een goed lopend infuus hadden via een 26 G in de binnenkant van de pols. Ook deze dag zijn we pas om 19 uur klaar. Het is Halloween en op de afdeling spookt het van verklede kinderen (en volwassenen).

In de late middag worden we opgeschrikt door een aardbeving. Voor ons iets bijzonder, aldaar heel normaal. Het was ook maar een lichte aardbeving. Geen schade. Overdag was het redelijk bewolkt geweest wat resulteerde in besneeuwde toppen van de drie omliggende vulkanen van meer dan 5000 m hoogte.

Al snel komt het weekend er aan. Zaterdag gaan we schoppen. Allerlei cadeautjes worden ingeslagen. Rond de middag nuttigen we een lekkere lunch (Rocotta Relleno) op de zonnige binnenplaats van een koloniaal huis.

Op zondag maken we een trip met een busje door het platteland van Arequipa. We zien vele mooie pastorale landschappen en de ingenieuze irrigatiesystemen die de Inka's hebben aangelegd. De gids was supergoed. Ze regelde een bezoek aan een boer die prijswinnende vechtstier had. Het enorme beest weegt 1400 kilo en omdat hij zo waardevol is woont hij letterlijk in het huis van de boer. Gelukkig is ie tam als een lammetje. De lunch eten we in een traditionele eettent waar vele lokals ook komen eten. Het bord is wel overvol en het vlees is nogal vetzig. Dit

Vechtstier van 1400 kilo

krijgen wij niet op, terwijl onze gids daar totaal geen probleem mee heeft. Ook blijkt dat zij de burgemeester is van een van de dorpen die we bezocht hebben. Ze is erg ambitieus en hoopt ooit gouverneur te worden. "Laura Lopez", misschien horen we die naam nog wel. Ook hadden wij de gelegenheid om het werk van onze kliniek aan haar voor te stellen. Dit is heel belangrijk omdat vele andere politici er op uit zijn de kliniek op te laten heffen en er zelf veel beter van te worden.

Maandag moet Reinier de tol betalen voor de traditionele lunch. Een gastro- enteritis belet hem het operatieprogramma op te starten. Gelukkig kan Piet Hein een deel van de operaties zelf uitvoeren. Het operatieprogramma moet wel helemaal anders ingepland worden. Eén van de patientjes heeft een grote goedaardige tumor in de onderkaak en er is terplekke heel weinig bot over. Er is gevaar voor een pathologische fractuur, dus anesthesie en chirurgie zullen zeer voorzichtig te werk moeten gaan. Er wordt weer tot laat doorgewerkt, met als teleurstelling dat de afspraak met Wim

Ik ben al geopereerd

Morshuis (collega van Cardiochirurgie) en echtgenote die op rondreis zijn in Peru, in de Social Club niet door kan gaan.

De lastige intubatie is op dinsdag bij een baby van 7,5 kilo en 5 maanden oud met een unilaterale lip en verhemeltespleet aan de linker kant. Met een Macintosh 0 krijg je geen zicht op de glottis omdat de rechter tandenboog het zicht ontnemt. Met een smal recht blad Millard 0 lukt het net wel. Het volgende kind dat nu 1 jaar oud is, was al eerder door een ander team (USA) geopereerd, maar zij beperkten zich tot alleen de lipsluiting. De rest van het gehemelte staat nog wijd open en je kan nog door de neusbodem en bovenkant bovenlip in de mond kijken. Het lippenrood is ook helemaal naar boven opgetrokken. Dat is dus toen heel amateuristisch geopereerd. Ook dit kind was lastig te intuberen.

De langste werkdag is op woensdag. We zijn tot na 19 uur op de OK. Het was wel een beetje onrustige dag omdat de kinderen erg overstuur waren bij de inleiding. Naar aanleiding hiervan hebben we besloten dat ouders voortaan mee mogen bij de inleiding. Dit loopt hèèl goed en de moeders zijn erg dankbaar. Ook op de verkoeverkamer is een ouder bij een kind, maar dat was altijd wel zo geweest, want de verkoever verpleegkundige loopt blijkbaar makkelijk weg van het kind voor andere taken ondanks dat we dit al vaker verboden hebben.

Ouder bij de inleiding

Tot en met de laatste dag wordt er tot laat doorgewerkt. Uiteindelijk hebben we 58 operaties uitgevoerd en daarbovenop nog een tiental verbandwissels onder narcose. We kunnen terugkijken op een heel druk project en alle kinderen hebben de operatie en narcose zonder problemen ondergaan. Dat is altijd een opluchting.

Zaterdagmorgen vroeg hebben wij een vlucht naar Cusco geboekt om daar in de omgeving drie dagen lang de beroemde bezienswaardigheden te bezoeken. Uiteraard staat de Machupicchu op het programma.